

finnes en väsentlig skilnad emellan varelserna som bebo den ena eller andra hemisferen. Månens fysiska tillstånd kan nämligen vara olika på de båda hemisfererna.

På förhand öfvertygade, att månen aldrig skall vända sig om, och att den aldrig skall visa oss hvad den ända hittills så hemlighetsfullt hållit fördoldt, hafva en del fantasirika skribenter funnit sig nödsakade att uppställa en mängd gissningar rörande denna undanskymda del. Man har gått så långt, att man påstått det månen saknar en andra hemisfer, och mer än så, att den är ihålig som en kalott, hvars konvexa sida skulle vara vänd mot jorden. Dessa romanskribenter hade glömt två saker, värda att beaktas: till en början, att månen till följd af sina librationer visar oss $7^{\circ} 53'$ i öster och vester samt $6^{\circ} 47'$ i norr och söder af den andra hemisferen; detta utgör $\frac{14}{100}$ af hans osynliga halfva, så att i sjelfva verket endast $\frac{43}{100}$ af hela klotet blifva för oss ständigt osynliga; de hade sedermera glömt, att vi härifrån se Jupiters och andra planeters drabanter, hvilka likaledes alltid vända samma sida mot planeten, och hvilka äro sferiska såsom han. Vi skola således icke efterapa dessa stjernkikare, men vi vilja likväl framkasta några idéer angående månens fysiska byggnad.

Huyghens trodde, att vår drabant, med anledning af sin egendomliga rörelse, ej var sammansatt af homogena ämnen, och att de tyngsta bland dessa redan vid månens daning hade genom centrifugalkraften blifvit kastade till den osynliga mån-hemisferen, så att denna hemisfer skulle vara sammansatt af de tätaste och hårdaste ämnen, under det den andra skulle bildats af de lättare.

Sådan är Huyghens' teori. Vi skulle snarare vilja dela den motsatta åsigten. — Detta göra vi icke till följd af någon motsägelseanda; ty innan vi gjort bekantskap med denne vetenskaplige astronoms arbeten, trodde vi alldeles motsatsen mot hvad som nyss blifvit anfördt.